

عنوان مقاله:

بازی درمانی، رشد مهارت های اجتماعی، پرخاشگری و کم توان ذهنی آموزش پذیر

محل انتشار:

سومین همایش ملی دستاوردهای ورزش دانش آموزی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

رعنا بدری

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی تاثیر بازی درمانی، رشد مهارت های اجتماعی، پرخاشگری و کم توان ذهنی آموزش پذیر بود. جامعه آماری پژوهش حاضر، را کلیه ی دانش آموزان دختر عقب مانده ذهنی آموزش پذیر مقطع ابتدائی در سال 1397-98 که در سالن ورزشی تقوا بودند، تشکیل دادند (بر اساس امار بدست آمده از مسئولین این مراکز 40 نفر). تعداد 24 نفر از دانش آموزان عقب مانده ذهنی آموزش پذیر که دارای علاقمندی از طرف والدین بودند انتخاب و وارد طرح شدند که به صورت نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. این افراد نمرات بالایی در پرسشنامه پرخاشگری کودکان کم توان ذهنی (B.D.Gh (1387 و نمرات پایین در پرسشنامه مهارت های اجتماعی محقق ساخته مشهد (1395) کسب کردند، انتخاب و به تصادف در گروه آزمایش و گروه کنترل جایگزین شدند. گروه آزمایش جلسات بازی درمانی دریافت کردند و گروه کنترل مداخله ای دریافت نکردند در پایان هر دو گروه مجدداً به پرسشنامه های تحقیق پاسخ دادند (پس آزمون). اطلاعات پس از جمع آوری با نرم افزار SPSS-22 با روش آماری تحلیل کواریانس چند متغیره و تی مستقل مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج نشان داد که بازی درمانی، رشد مهارت های اجتماعی، پرخاشگری و کم توان ذهنی آموزش پذیر بود مؤثر است. در نتیجه این شیوه درمانی در مدارس دارای کودک کم توان ذهنی کاربرد مهمی دارد.

کلمات کلیدی:

بازی درمانی، مهارت های اجتماعی، پرخاشگری، کم توان ذهنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1168537>

